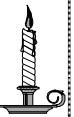
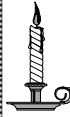

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 907

- @ בשבת אין אומרים "צדקתך".
- @ במוסף של החג אומרים "מוריד הטל".
- @ במוצאי החג מתחילים "ספירת העומר".
- @ ביום חמישי יש להכין "עירוב תבשילין".

בס"ד טו' ניסן ה'תשע"ח

- הדלקת נרות - 18:40
- צאת השבת - 19:31
- רבנו תם - 20:16

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"ד"ן: "בעת ההיא" (יהושע ה')

הג' פסח - תשע"ח

הקריאה בתורה "והיה היום"

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומונסה-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

מעליי הפרשה:

- קורבן הפסח במצרים, לקיחת פה וסימון דם על המשקוף, ואכילת השה באותו הלילה.
- ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
- מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
- יצאת מצרים "בעצם היום הזה".
- דיני קורבן פסח לדורות הבאים.

"אכילה מרור"

יש רמז יפה, כתוב (שמות י, כג), "בַּל סוֹס פִּרְעָה רַכְבוֹ" ר"ת **כרפס**, "אל תוך הים", היינו ים סוף שהוא מלוח, ולכן טובלים את הכרפס במי מלח. רמז לכן נוטלים כרפס פחות מכזית לרמזו שכל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו חשובים לפני הקב"ה כאין וכאפס וכפחות מכזית.

"אחד מי יודע"

אם נצרף את כל מספרי 'מי יודע' זה לזה, מ'אחד' עד 'שלושה עשר', נקבל את הסכום **צ"א** כגימטרייה של 'אמן'. יש לברך את טעם הדבר על פי דברי הגמרא (סוטה מט א) שהעולם מתקיים בזכות "יהא שמייה רבא דאגדתא" - עניינת 'אמן יהא שמייה רבא' אחר הקדיש הנאמר לאחר דרשה בענייני אגדה.

"מה זשתנה הלילה..."

ר"ת "**המן**", ונראה שבעל ההגדה רצה לרמוז כאן תחילת מפלתו של המן שהיה בליל הסדר.

"כוננך ארבעה בנים דברה תורה"

"אחד חכם ואחד רשע" יש להבין שלכאורה **חכם ורשע** אינו דבר והיפוכו, והיה לו לומר **חכם וטיפש**, או **צדיק ורשע**: אלא תירץ הרה"ק בעל הבית ישראל מגור זיע"א מכיוון שאין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, **מצא שרשע הוא היפך החכם**.

"והיא שלמדה"

"והיא" ר"ת "ני" = מרמז על ששה סדרי משנה.

"ה" = חמשה חומשי תורה "ני" = עשרת הדברות.

"א" = אחד אלוקינו שבשמים ובארץ. אם נשמור ונקפיד על אלו הדברים, נזכה שיעמדו לנו זכויות אלו שאפילו שעומדים עלינו לכלותינו הקב"ה מצילנו מידם.

"אין אוכלים פסח אלא 'בחמץ'"

הביאור הוא שבמילה "**בחמץ**" מרומזים כל הדינים שיש באכילת הקורבן פסח, שזה מרמז בר"ת של "**בחמץ**": בלילה, חצות, מנוויו, צלוי. (מדרש פליאה)

"וירעו איתנו המצרים ויעלזו"

שאלת הפסח השאלה היה צריך לומר וירעו לנו המצרים - שהם **עשו לנו רע**, מדוע נאמר לומר וירעו **אותנו** המצרים? עונה רבי מרדכי גיפטר זצ"ל: כשהמצרים רצו לגזור עלינו גזירות קשות הם חששו שזה לא יתקבל על דעת העם במצרים ולכן מה הם עשו? הוציאו שם רע על עם ישראל, **עשו אותנו לרעים** כמו שנאמר: "ונלחם בנו", ואחרי שהם שכנעו את המצרים שאנחנו רעים ומזיקים, רק אז הם יכלו להעביד אותנו בפרך ולגזור עלינו גזירות קשות ורעות והפכו אותנו בעיני העם לרעים - הם הוציאו עלינו שם רע וכך הכפישו את שמנו... ואז "ויענונו".

"זיכר בכיס"

בפרוס הפסח נכנס רבי איזיל אצל אחד מעשירי העיר, להתרימו למעות חיטים, אך הלה השיב פניו ריקם ולא נתן מאומה. אותו שעה היה העשיר בודק בכיסו, לנקותם מפירווי חמץ, כדת וכדין. ענה רבי איזיל, ואמר לו: לחינם אתה טורח, אינך חייב כלל לבדוק את כיסך. מדוע? נעלב העשיר, וכי דין זה אינו חל עלי כמו כל יהודי? הלא זה עתה הוכחת, השיב לו רבי איזיל, כי אינך יהודי אלא עד הכיס. (ספר "חד וחלק" חלק א')

"חד גדיא... בתרי זוזי"

יש שרמזו בנוסח שאנו אומרים ב'חד גדיא' דזבין אבא - כיצד יש ביד האדם לקנות כביכול את אביו שבשמים, בתרי זוזי - בשמירתו על האברים אלו העין והפה, כלומר שיזיז עצמו וישמור עליהם בשמירה כפולה ומכופלת.

"הכוי ממתקים"

ר"ת "**חכנו**" = חג פֶּסַח וְשִׁמְחָה, ממתקים שיהיה חג מתוק. ולהכין ממתקים כשרים לפסח.

פינת הניבים והפתגמים

עֲכָבְרָה שׁוֹכֵב עַל דִּינָרָהּ = עֲשִׂיר קָמָצָן שְׁאִינוּ נִהְיָה מְעַשְׂרוֹ וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ גַּם מֵאֲחָרָיִם.

דִּינָר = שֵׁם מִטְבֵּעַ שֶׁהָיָה נְהוּג בִּימֵי קֶדֶם בְּרוֹמָא.

דוגמה: לֵאשֶׁה זֶה דִּירוֹת וּמִגְרָשִׁים בְּרַחֲבֵי הַשְּׂרוֹן, אֵד גַּם בְּנוֹתֶיהָ אֵינָן נִהְנוֹת מֵעֲשֶׂרָה - עֲכָבְרָה שׁוֹכֵב עַל דִּינָרָהּ.

מקור: תְּרָגוֹם מֵאֲרָמִית: עֲכָבְרָה דְשִׁכְבָּה אֲדִינָרֵי [סְנִהֲדְרִין כַּט]. (ניבונוכו)

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

כולל "חזון עובדיה" שבו שב-זכאי
ע"ש עובדיה רפאל ובינה ז"ל

הציבור מוזמן לשבוע שכולו תורה בחול המועד פסח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
חיים רבי הרב אברהם אביב	אופיר מלכה רבנית	יעקב ישראל פחן רב	משה פרדיס רב	יהודה סבח רב
אברהם ישראל הרב אברהם אביב	ברוך והנבלום רב	יהודה יוספי רב	חיים גוצבורג רב	משה פיטו רב
יצחק דיין הרב יצחק דיין	שלמה לויטשיין רב	בנימין חותה רב	אלחנן פרץ רב	דניאל בן משה רב
מוקד: 15:14	מוקד: 15:14	מוקד: 15:14	מוקד: 15:14	מוקד: 15:14
הפסקה מוקד: 15:40	הפסקה מוקד: 15:40	הפסקה מוקד: 15:40	הפסקה מוקד: 15:40	השיעורים מוקד: 15:40
מאיר אליהו הרב מאיר אליהו	דניאל זדה רב	יעקב שכני רב	יהודה מואל רב	מתקיימים בכולל
אהרן חסובל הרב אהרן חסובל	קובי לוי רב	מיכאל לסרי רב	רבי נגו רב	"חזון עובדיה" במושב בן זכאי
ליאור גלזר הרב ליאור גלזר	יוסף צבי בן פורת רב	מאיר אבוציה רב	משה קיין רב	רח' הירשן 165 052-5845183
יאגל כהן הרבנית יאגל כהן	אהרן טייסיג רב	אלמוג לוי רבנית	ראובן אלבז רב	כלא כהנאוניברסיטה
ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית

עזרת נשים פתוחה - כיבוד קל - כינוסיה חופשית
השיעורים לעילי ונשמת עובדיה רפאל ובינה ז"ל

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

"והגדת לבנך ביום ההוא לאמור"

ייחודיות מתוך אחדות: הקב"ה ברא את האנשים שונים, כנאמר: "כנגד ארבעה בנים דיברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול". לכל אחד נקודות אור ומקור אווהו. עלינו לאתר את הטוב שבכל אדם. כאשר נכבד כל אחד בהתאם ליכולתו, להשקפתו, לראייתו ולכישוריו, ניצור עם מאוחד.

שיתופיות ועבודת צוות: ניתן להגיע להצלחה מירבית רק בעשיה משותפת. כך בפסח, חג בו אנו עדים לעמל של כל המשפחה בהכנות המרובות לקראת החג, כולם מכשירים את הבית ושותפים בניקיון, בקניות ובעמל. כל אחד חש כי הוא חלק מהמשפחה וכי יש לו פינה לקראת הסדר ובמהלכו.

הבנת הנקרא: הבסיס החשוב ביותר בלמידה הוא הבנת הטקסט. בהגדה של פסח יש שפע של מושגים הנלמדים במהלך הסדר, ראשי תיבות, משפטי מפתח.

חשבון בסיסי: שימוש רב במספרים אנו מוצאים בהגדה של פסח: 4 קושיות, 4 בניס, 4 כוסות, 4 לשונות גאולה, 10 מכות, 1 מי יודע ועד 13 מי יודע. ולכן ליל הסדר המאורגן הופכים הם את חג הפסח לחג החינוך.

כל הישועות והברכות
למשיה וריקי ישראל' הי"ן שתמרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר וברפסה טובה לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני חנה בת רחמים ז"ל

סרכה והללחה
לשמואל ועופרה כהן שיתברכו באושר, בריאות, ופרסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלותם לטובה וברכה לבתם ליהי שתצלח בלימודיה ובכל דרכיה

סרכות ואיחולים לספיט
לעידו ויעלי נאמן להולדת הבן ני"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה לשלמה וחנה נאמן לדוד ושרון פנחסי

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

סרכה והללחה
ל'פנחס ודורית ישראל' יבורכו מפי עליון בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ברוב אושר ועושר וכבוד, ובכל אשר יפנו שכיכלו ויצליחו, ויתגשמו משאלותם לטובה וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

סרכה והללחה
להודיה חיה בת אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וס"שה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות נא להתחיל לרפואתה

סרכה והללחה
אברהם ומיטרה הקקיאן שיזכו בבריאות ונהורא מעליא בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים בטוב ובענימים הם וכל משפחתם, ולכל מילי דמיטב, וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

סרכה והללחה
ל'פנחס ודורית ישראל' מזל טוב ואיחולים לבביים להרצל (יעקב) ויפה חילי' לשיקוי ואיכנה ברוך לנישואי ז'יר עם תהילה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

סרכה והללחה
לע"י הצנועה והענוה מזל (טונה) שלמה בת לטיפה ז"ל יז' ניסן פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

סרכה והללחה
למשפחת נסימי היקרה צוות העלון משתתף בעצרכם בפטירתה האם הצנועה והענוה **סולטנה נסימי** בת גולשן ז"ל נשרת תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון ולא תדעו עוד צער.

סרכה והללחה
השיעור והתהילים לע"י נחמו בן נתן ז"ל כה' ניסן פקידת שנתו. נתרמו ע"י בתו **לאה פלד** בת צילה שתזכה לרפואה שלימה והצלחה **זיווג הגון** לבנותיה עוד השנה

סרכה והללחה
ליקרי ואושהיה נסימי הי"ן שיזכו לזרע קודש בר קיימא ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב בפרנסה טובה ויזכו לשנים רבות וטובות.

שבת שלום ומבדרך

משה מוזיח בן מרים ושאל ז"ל ירון סימונה בן רחל ז"ל	משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה	אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל	דוד נתני בן מרים ז"ל	משה משה בן יהודה בן נרגיס ז"ל	גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל	סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
משה מוסאי בן אסתר ז"ל	רחל חכמון בת מסעודה (מזל) ז"ל	רוזי-לירז בת יעל ויוסף ז"ל	מרים בת רחל ז"ל	מזל-טונה בת לטיפה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו		

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ליל הסדר בהלכות

קדש : א. מוזגים כוס ראשון, וצריך לשטוף הכוסות ולהדיחן כדין כוס של ברכה, ובין כוס לכוס אין צריך שטיפה ומ"מ לפי הסוד טוב שיהיה לו כלי מלא מים סמוך לשולחנו כדי לשטוף ולהדיח הכוסות.

ב. בברכת שהחיינו יכוון לפטור המצה והמרור וההגדה. ברכת הגפן יכוון על כוס שני ובכוס ברכת המזון שהוא כוס שלישי יכוון על כוס רביעי. וצריך לשתות בהיסבה על צד שמאל.

ג. נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנהוגות באותו לילה, משום שאף הן היו באותו הנס.

ד. תינוקות שהגיעו לחינוך (גילאי 5-6) מצוה ליתן לכל אחד כוסו לפניו כדי שישאלו מה נשתנה שאנו מקבלים כל אחד כוס בפני עצמו.

ה. ראוי להזהר שלא לשתות יין בין כוס ראשון לכוס שני כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר. אבל שאר משקים שלא משכרים מותר לשתות.

ורחץ : נוטל ידיו כהלכה בכלי ואינו מברך על נטילת ידים.

כרפס : א. כלל ראשון פה סגור.

ב. יקפיד לא לדבר דברים בטלים במהלך הסדר.

ג. יקח פחות מ-20 גרם כרפס - טובלו בחומץ או מי מלח או מיץ לימון שרובו מים, יקפיד שהטיבול יהיה קודם לברכה כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

יחץ : יקח המצה האמצעית ויבצענה לשניים ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלימות ואת החלק הגדול יצניענו לאפיקומן. ויש נוהגים על פי הסוד לבצוע החלק הגדול בצורת ו' והחלק הקטן בצורת ד'.

מיצא : יגביה הקערה שיש בה המצות. ויאמר הא לחמא עניא, וצריך להסביר לנשים את פירוש "הא לחמא עניא" כשמגיע ל"מצה זו" יגביה המצה הפרוסה כדי להראותה למסובין, וכן כשמגיע ל"מרור זה" יגביה החסה, אבל כשאומר "פסח זה" לא יגביה הזרוע, וכשיגיע "לפניך" מגביה כל אחד את כוסו בידו עד שמברך גאל ישראל שותה כוס שניה בהסיבה על צד שמאל.

רחצה : יטול ידיו כהלכה ויברך על נטילת ידיים.

מוציא מצה : יקח שתי המצות השלימות עם המצה הפרוסה ביניהם ויברך המוציא, ויניח המצה התחתונה על השולחן ובצוע מהשלמה ומן הפרוסה כזית מכל אחד ויטבלם במלח. ויאכלם בהסיבה שתי כזיתות וטוב לאכול תוך 4 דקות לכל כזית, ובדיעבד עד שבע דקות וחצי לכל כזית, וכן יאכלו המסובים 2 כזיתות ואם קשה להם די בכזית אחת.

מרור : יקח כזית מרור וישקענו בחרוסת ולא ישחנו בתוכו וינער החרוסת מעליו, ויברך על אכילת מרור, ויאכלנו בלא הסיבה ולא יברך אלא לאחר הטיבול בחרוסת ויכוין לקיים מצות אכילת מרור מדרבנן ויפטור בברכה אכילת מרור של כורך, ולכן לא ידבר בין אכילת מרור לכורך.

בורך : יקח כזית מצה מהמצה השלישית וכורכה עם כזית מרור וטובלה בחרוסת ואומר זכר למקדש ואוכלך יחד בהסיבה.

שולחן עורר : יאכל סעודתו בשמחה ובטוב לב, ויזהר שלא יאכל הרבה עד שיהיה שבע לגמרי שהרי צריך להשאיר מקום בשביל אכילת האפיקומן שיאכלו בתיאבון, שאם אכלו אכילה גסה לא יצא ידי חובתו.

צפון : אפיקומן פירושו- אפיקו - הוציאו - מן - מני מתיקה, דהיינו פונים לבני הבית שאם רוצים לאכול מניי מתיקה יאכלו עכשיו קודם אכילת המצה שאין מפטירין לאחר הפסח אפיקומן.

יאכלו כזית מהמצה השמורה שהניחו לאפיקומן זכר לקורבן פסח הנאכל על השובע, ויש מחמירין לאכול הנאכלת עימו. ויאכל בהיסבה ויהיה זהיר לאוכלו קודם חצות. אחר האפיקומן אין לאכול שום דבר אפילו פירות כדי שישאר טעם האפיקומן בפה, ולענין שתיה מותר, תה וקפה.

ברך : יטול ידיו למים אחרונים, ואחר כך מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותרו בהיסבה ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי, צריך לאחוז הכוס בידו בברכת המזון.

הלל : מוזגים כוס רביעי ואומר "לא לנו" וגומר את ההלל.

גריצה : חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ולספר בניסים ונפלאות שעשה הקב"ה לאבותינו.

קריאת התורה בחול המועד פסח

סימן הפרשיות של ח' ימי הפסח:

משד, תורא, קדש, בכספא, פסל, במדברא, שלח בוכרא, וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשחל פסח ביום ה' שביום ג' שהוא שבת קורא "ראה אתה אומר אלי" שהוא פסל וביום א' ב' ג' קורין קדש בכספא במדברא.

סימנים אלו הם ראשי פרשיות שקוראים בחול המועד (חוץ מקריאת פרשת הקרבנות):

ביום הראשון של חול המועד (יום שני של פסח) קוראים "שור או-קָשֶׁב" (ויק' כב: כז).

ביום השני של חול המועד (יום שלישי של פסח) קוראים "קֶדֶש-לִי" (שמי' יג: ב).

ביום השלישי של חול המועד (יום רביעי של פסח) קוראים "אִם-קָסַף תִּלְוָה" (שמי' כב: כד).

ביום רביעי של חול המועד (יום חמישי של פסח) קוראים "פֶּסַח-לָד" (שמי' לד: א).

ביום חמישי של חול המועד (יום ששי של פסח) קוראים פרשת פסח שני (במ' ט: א).

ביום טוב האחרון של פסח קוראים פרשת קריעת ים סוף ושירת הים (שמי' יג: יז).

חרוסת פרסית

כל פעם שמתקרב חג הפסח, אנחנו נזכרים בחרוסת הטעימה שמורחים על המצה או על החסה. חרוסת של חג פסח מכילה מרכיבים בריאים במיוחד - אגוזים, שקדים, פירות יבשים, רימונים ועוד. עקב כך, החרוסת מכילה כמות גבוהה יחסית של קלוריות, אולם מאידך מכילה הרבה מאוד ויטמינים ומינרלים חיוניים וכן חומצות שומן חיוניות (ובכך מקלים על הטמעת הסוכר בגוף) וחלבון איכותי, מעבר למינרלים שונים כמו סידן ומגנזיום. וויטמין C ובטא קרוטן וברזל.

זכרונו של מרן עשה לו שם בעולם

כידוע, כוח זכרונו של מרן זצ"ל נבע מכוח אהבתו לתורה הקדושה. ועל כך יעיד הסיפור הבא. בימים עברו, כאשר תהליך ההדפסה היה ארוך ומסובך, לא היו מחברי הספרים מוסרים את כתביהם להקלדה ולהגהה וחוזר חלילה. תחת זאת היו מוסרים את כתבי ידיהם לבתי הדפוס והמדפיסים היו מדפיסים את הספרים היישר מכתב היד. כך הודפסו גם הכרכים הראשונים של שו"ת "ביע אומר", שחיבר מרן. מרן היה מפקיד את מחברותיו הגדושות בידי האמונות של בעל בית הדפוס, ועובדים מסורים היו מסדרים את אותיות העופרת על לוחות מתכת, לפי כתב היד, לקראת הדפסת הספר. והנה, ביום מן הימים התקבלה שיחת טלפון בהולה בביתו של מרן. היה זה בעל בית הדפוס, שסיפר בשפל קול כי אחד הדפים מכרך השו"ת, נעלם ואיננו! אנו הופכים כבר במשך שעות כל פינה בבית הדפוס, על מנת למצוא את הדף, ואיננו מוצאים! כמעט בכה המדפיס, "אנא, לא מצאתי פנים להתקשר אליכם, אבל לא היתה לי ברירה. אנא, חפשו גם בבית. אולי הוא נותר שם". בהלה אחזה בבני ביתו של הרב למשמע דבריו של האיש. "ריבונו של עולם!" שחו לעצמם באימה, "הלא מדובר בעותק יחיד ומיוחד, ועל כל דף על כל ושורה עמל מרן במשך שעות וימים ולילות! אם לא יימצא הדף – הלא זהו נזק אדיר!" הם חיפשו במרץ אחר הדף האבוד, אולם לשווא. הפכו את המגירות ורוקנו את המדפים ואולם לשווא. גם הם לא הצליחו במאמצייהם. הדף נעלם כאילו בלעה אותו האדמה. כמובן, שאת כל זאת עשו תוך כדי שהם מנסים להסתיר ממרן את מטרות החיפושים. אולם לבסוף נתעורר חשדו של מרן, בעקבות התכונה יוצאת הדופן. "מה קרה?" שאל, ובני הבית חששו לספר. "מה ארעי?" שאל מרן בשנית, והם נאלצו לדווח על הדף היקר, שנעלם ואיננו... ליבם הלם כתוף, כאשר מרן הביט נכחו ומצחו נחרש קמטים. "באיזה דף מדובר?" שאל, וכאשר נענה, שלף דף ועט, והחל משחזר ממוחו את כל הדף האבוד. הוא ישב ורשם את כל מראי המקומות שהובאו באותו דף, עם ציוניהם המדויקים. הוא העלה את כל הסברות, ואת כל הקושיות, התירוצים והראיות, מכוח הזיכרון בלבד. כאשר סיים, קיפל את הדף ומסרו בידי אחד מבניו. "קח את הדף לבית הדפוס, ושמור עליו, שלא ייאבד בשנית" אמר בבת שחוק. בני הבית השתוממו עד עומק נשמתם, מכוח הזיכרון המופלא של מרן. אולם תדהמתם גברה שבעתיים כאשר הדף האבוד נמצא בבית הדפוס, כעבור מספר ימים. ומדוע? משום שבעל בית הדפוס ישב והשווה בין הדף המקורי לדף המשוחזר, שורה

אחר שורה, ולתדהמתו לא היה גבול. הוא גילה כי הדפים תואמים זה לזה במדויק, מילה במילה, אות באות... מרן שחזר את הדף בדייקנות עצומה. אכן, הבינו הכל, זכרונו של מרן אינו בגדר זיכרון בלבד. אין זו אלא אהבת תורה עצומה ויוקדת, החוקקת במוחו של הרב את כל מה שהוא לומד.

אני ולא מלאך

אני ולא מלאך, ולא ע"י שליח אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו... הראשונים שואלים שהרי כתוב מפורש בפרשת חוקת (במדבר כ' - ט"ז) "ונצעק אל ה' וישמע קולנו וישלח מלאך" וכותב רש"י (שם) מלאך זה משה רבינו, אז מה אנו אומרים "אני ולא מלאך"? מבאר המגיד מדובנא כדרכו בקודש ע"י משל, שפעם היה יהודי שהיה לו בן יחיד ובנו היה חולה מאוד והאבא לא ידע מהמיטה של בנו, הוא הביא את כל הרופאים ואמר שהוא לא ידע עד שבנו יתרפא. יום אחד האבא היה מוכרח לטוס לחו"ל ואמר לבנו "אני חייב לנסוע אבל אני לא עוזב אותך אפילו לרגע אחד, יש לי ידיד מאוד טוב שהוא יהיה כאן בשבילך במקומי". נחה דעתו של הבן והסכים. האבא נסע ולאחר חודש הוא חוזר ושואל את בנו "האם החבר שלי היה טוב עבורך במקומי?". הבן ענה "לא ולא". שאל האבא "למה?". הבן ענה לאביו "אמרת שהוא יאכיל אותי ידיו וזה לא נכון, הוא נתן לי לאכול עם מזלג, נתן לי לשתות עם כוס..." אמר האבא "יתבן בני, מזלג זה ידא אריכתא, זה הוא ולא מישהו אחר". מסביר המגיד שגם ביציאת מצרים ה' אמר "אני ולא מלאך" פירושו אני ולא מישהו אחר, משה רבינו זה לא מלאך, משה רבינו זה כמו המזלג, כי משה רבינו ביטל את עצמו לרבונו של עולם אז יוצא שזה כאילו הוא בכבודו ובעצמו ולא כח אחר, ממילא הוא מסביר בזה את הגמ' במסכת תענית שהמפתח של גשמים ושל תחיית המתים הקב"ה אף פעם לא מסר ביד שליח ושואל תוסי' (שם) שמפתח של גשמים נמסר לאליהו הנביא ומפתח של תחיית המתים נמסר לאלישע. אומר המגיד מדובנא, הם לא שליחים, כי הם בטלו את עצמם לה' לכן הם ידא אריכתא כביכול של ה' ועל כן זה נחשב כאילו הוא בעצמו. היסוד בשבילנו לדעת לבטל את עצמנו למען שמו יתברך, יהודי שמבטל את עצמו לרבונו של עולם אז הוא לא עושה כלום וכל מה שהוא עושה זה כמו שה' בעצמו עושה.

מילתא דבדיחותא לפסח

יהודי עובר במסלול הירוק בשדה התעופה, כשמטענו כולל לא פחות מ-5 מקררים. המוכס עוצר אותו מיידית: "סליחה רבי, מה זה צריך להיות?" "אני יהודי חרדי", מסביר הרבי, "וצריך מקרר אחד עבור מזון בשרי, ואחד עבור חלבי". "ניניח", אומר המוכס, "אבל זה מסביר רק 2, מה בנוגע לשאר?" "על פסח שמעת?", שואל הרבי, "ובכן, אני זקוק גם לזוג בשרי וחלבי, עבור חג הפסח". המוכס מגרד את פדחתו ושואל: "ומה לגבי המקרר החמישי??" "ינו בשביל אחד אתה עושה סיפור?", עונה היהודי מינייה וביה.